

Ranní pobožnosti

Příloha ke zpravodaji Nahoru 4/2018 – dvě ranní pobožnosti na sborové dovolené v hotelu Diana na Benecku ve dnech 4.–11. srpna 2018

Obsah:

Učiň mne, Pane, nástrojem – Olga Uhlířová

Co přitahují dobré časy... – Pavel Pánek

Učiň mne, Pane, nástrojem

Ž 2, 11 Služte Hospodinu s posvátnou bázní a veselte se s třesením.

Ž100, 2 Služte Hospodinu vesele, přistupujte před ním se zpěvem.

2 Tm 4, 2 Udělej vše, abys ke mě brzo přišel.

Ráda bych se s vámi podělila o svůj nedávný zážitek.

V jedné červencové noci jsem nemohla spát, asi to všichni znáte, hlavou se mi honily záležitosti týkající se mojí rodiny. Najednou ke mně přišla silná myšlenka, že pokud budu mít na sborové dovolené ranní pobožnost, měla by zaznít píseň *Učiň mne, Pane, nástrojem*. A zároveň také, abych jela nejbližší neděli na mši do Husova sboru v Nuslích. Zeptala jsem se Míši i Pavla, zda by jeli se mnou.

Při našem vstupu do kostela jsem si přečetla, že byla vybrána píseň 296 *Učiň mne, Pane, nástrojem*. V průběhu zpívané písně jsem si uvědomila, že bych měla více odstraňovat v sobě překážky, které mi zabraňují konat Boží záměr. A následně poté se mi vybavila událost, kterou jsem prožila před třemi roky.

Tehdy jsem se doma modlila a prosila Boha, aby se plnila jeho vůle, a ne ta moje. V tu chvíli jsem prožívala velikou bolest. Prosila jsem Boha, abych byla poslána tam, kde bude láska, kde budu potřebná.

Když jsem se odevzdala, přišla úleva, uklidnění a jistota. Cítila jsem, že Bůh mi pomůže. No a asi za měsíc jsem poznala Pavla a Adélku. Dostala jsem úžasný dar – novou rodinu!

Citace z knížky: Otevírání dveří do nitra od Eileen Caddyové připadající na den 8. 8.

Když se naučíš konat Mou vůli a kráčet po Mých cestách, začneš chápat význam vnitřního klidu a harmonie. Tvé srdce bude přetékat láskou, tvé porozumění se prohloubí a ty budeš shovívavější, otevřenější a uvidíš jasně, že je mnoho cest, které vedou ke Mně.

Naučíš se žít a nechávat žít a už nebudeš mít pocit, že tvá cesta je jediná. Už nikdy nebudeš v ničem neústupný, ale velmi klidně a s důvěrou půjdeš svou cestou a budeš dělat to, co cítíš, že je pro tebe správné. Už se nebudeš dále snažit měnit jiné duše, ale naučíš se žít takovým způsobem, že ostatní budou chtít vědět, co to je, co jsi získal a oni nikoli.

Nikdy nezapomeň, že daleko víc se naučíš příkladem. Budeš-li plnit Mou vůli, bude to pro lidstvo účinnější než vykřikovat krásná slova z výšin a přítom nežít tak, jak hlásáš.

Olga Uhlířová, ranní pobožnost 8. srpna 2018

Co přitahují dobré časy...

Dnešní ranní zamyšlení bude o politice. Vezměte si Bibli, budete ji potřebovat. Domnívám se, že nebudu sám, kdo je ze současných tváří české politiky smutný. Jak je vůbec možné, že jsme si zvolili takového prezidenta a vládu vede trestně stíhaný člověk? Proč k tomu došlo a proč právě teď, kdy si připomínáme stoleté výročí našeho státu, prezidenta Masaryka, ekonomice se daří, platy rostou, nezaměstnanost klesá a máme se většinou celkem dobře?

Asi nikoho z vás nepřekvapí, že i na tohle má Bible odpověď. Nejdříve k těm velmi příznivým okolnostem: V době, kdy Izraelce soudil Samuel, vrátili Pelištejci Hospodinovu schránu, Izraelci odstranili ze svého středu baaly i ašarty

a sloužili jenom Hospodinu. Navíc poté, co Hospodin sám porazil Pelištejce, Izraelcům připadla zpátky jejich města, Izrael byl vysvobozen z rukou Pelištejců, mezi Izraelem a Emorejci zavládl pokoj (1S 7, 1–14).

Po době soudců, kdy se Izraelci často vzpírali Bohu, se najednou zdálo všechno v nejlepším pořádku. Stejně jako teď u nás, přesto přichází žádost lidu, aby jim Samuel ustanovil krále (1S 8, 1–19).

Přečtěme si znovu třetí verš z osmé kapitoly první knihy Samuelovy: *Jeho synové však nechodili jeho cestou, ale propadli lakotě, brali úplatky a převraceli právo.*

Nepřipomíná vám to něco? „*Všeci kradnú, všade je korupcia, za všetko môže Kalósek. My nésme ako ty politici, ty zlodějova. My budeme makat' a riadiť štát ako firmu...*“

Klíč k naší současnosti tkví v sedmém verši (1S 8, 7), necháme si vnútit umělé strašáky v podobě uprchlíků nebo jiné zástupné problémy dohromady s koblíhama a spoléháme nikoliv na Boha, nýbrž na člověka, zachránce, vůdce, který slíbí, že vše vyřeší za nás: *prostě to vyřešíme* znělo jedno z volebních hesel. Tak teď tu ty naše zachránce konečně máme, včetně premiéra, jenž sestavil vládu s podporou komunistů. Těch komunistů, kteří zejména v padesátých letech, ale nejen v nich, pronásledovali kněze, faráře a věřící, umučili a zavraždili desítky čestných lidí, další statisíce poslali do vězení a do pracovních táborů s otřesnými životními podmínkami. V roce 68 k nám pozvali ruskou okupační armádu. Nikdy se za nic neomluvili. Byl bych rád, aby si každý volič Zemana či Babišova Agrofertu s nálepkou ANO dobře uvědomil, do jak odpudivé politické přítomnosti nás svým hlasem přivedl.

Ale vraťme se raději zpátky k biblickému textu, Saula vnímáme spíš jako zápornou postavu, ovšem proti naší současné politické reprezentaci to byl pořád těžký frajer, což dokládají například verše 1S 9, 2 nebo 1S 10, 23b–24.

Pokračujme ještě ve čtení veršů 1S 10, 25–27, ještě je budeme potřebovat.

Saul byl zároveň statečným válečníkem, prvním činem jeho vlády bylo osvobození Jábeše v Gileádu, po velkém vítězství nad Amónci ukázal i svoji velkorysost, jak čteme ve verších 1S 11, 12–13. Z nich je patrné, že nebyl mstivý, na rozdíl od Miloše Zemana.

A zpočátku s ním byl i Bůh, který proměnil jeho srdce v jiné, jak se dozvídáme z veršů 1S 10, 9–12.

Jenže to Saulovi moc dlouho nevydrželo. Ještě předtím dostal od Samuela několik pokynů, z nichž jeden je uveden v 1S 10, 8. A právě tenhle pokyn Saul nedodržel, viz 1S 13, 5–12.

Jak to? Proč se choval jako pomateneček? Myslím, že si jej podmanila moc. Ta dokáže být velmi svůdná, namlouvá člověku, že je něco víc než ostatní, že onu moc vlastní, a zejména někdo, jako třeba Saul, který už dokázal velké věci a vyhrál velké bitvy, takovému namlouvání snadno podlehne. Zapomene na to, že skutečnou moc má Hospodin, který mu její část jenom na čas propůjčil. Zapomene i na samotného Boha, přestane jej poslouchat, protože on je přece ten král (dosad'te si prezident, premiér...), který si může dělat, co se mu zlíbí. Což vidíme i z veršů v 1S 15, 1–34.

Z tohoto příběhu je patrné, jak moc dokáže moc pokřivit charakter. Saul nejenže nedodržel Hospodinův příkaz, ale ještě se celkem průhledně vymlouvá, že cituji: *...lid ušetřil nejlepší kusy z bravu a skotu, aby je obětoval Hospodinu, tvému Bohu.* No jasně, a přitom si při těch obětech pořádně nacpal panděra, Saul dobře věděl, za co jej budou mít jeho vojáci rádi!

Všimněte si, že Saul Samuelovi říká: *...aby je obětoval Hospodinu, tvému Bohu.* A na jiném místě: *Zhřešil jsem. Nyní mi však prosím prokaž poctu před staršími mého lidu i před Izraelem a vrať se se mnou. Chci se poklonit Hospodinu, tvému Bohu.* (1S 15, 30) Vidíte, už to nebyl jeho Bůh, to by byl řekl *Bohu* či *našemu Bohu*, jenže on řekl *tvému Bohu*. Teď už je jasné, že od Boha, jenž jej ustanovil králem, úplně odpadl. To je smutné, a v dalších kapitolách se můžete dozvědět, jak hrozné to mělo následky. A nejen pro Saula samotného, ve verši 1S 15, 35 čteme, že se tím trápil jak prorok Samuel, tak sám Hospodin.

Písmo nám nedává o vládcích zrovna lichotivý obrázek. Z jejího pohledu z plejády všech králů jakž takž obstáli snad jenom tři, David, Chizkijáš a Jošijáš, a to ještě s určitými výhradami. Víc jich myslím nebylo. Proto bychom ani my neměli příliš spoléhat na to, že ti naši současní vládcí budou skvělí, takový zázrak spíš nečekejme. Smůla, co se dá dělat, na druhou stranu ale Bůh kvůli Saulovi či jinému z králů, ani kvůli tomu, že Izraelci krále vůbec chtěli, svůj lid neopustil. Můžeme z toho usuzovat, že ani nás neopustí, byť si příště za prezidenta a premiéra zvolíme ještě horší představitele, než jsou tam teď. Musíme se ale přidržet dvou důležitých rad z dnešního čtení: *Líbí se Hospodinu zápalné oběti a obětní hody víc než poslouchat Hospodina? Hle, poslouchat je lepší než obětní hod, pozorně rozvažovat je víc než tuk beranů...* (1S 15, 22–23). A zde je ta druhá rada: nezavrhovat Hospodina, aby nad námi kraloval. Naopak v časech mizerných králů, prezidentů, premiérů a ministrů se na něj spoléhat o to víc, modlit se a prosit o moudrost, abychom třeba příště dokázali volit lépe.

Pavel Pánek, ranní pobožnost 10. srpna 2018